

**LEGENDÁRNÍ
BRNĚNSKÉ
DIVADLO HUSA
NA PROVÁZKU
VSTUPUJE
DO NOVÉ
ÉRY S NOVOU
UMĚLECKOU
ŠÉFKOU!**

**DIVADLO HUSA
NA PROVÁZKU**

21.1. 2019, tisková zpráva DHNP

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU

Dramaturg Martin Sládeček a umělecká šéfkyně Anna Davidová

**LEGENDÁRNÍ
BRNĚNSKÉ DIVADLO
HUSA NA PROVÁZKU
VSTUPUJE DO NOVÉ
ÉRY S NOVOU
UMĚLECKOU
ŠÉFKOU!**

V lednu letošního roku se uměleckou šéfkou Divadla Husa na provázku stala mladá a oceňovaná česká režisérka Anna Davidová (dříve Petrželková), která na Provázek přináší nejen svěží vítr vlastní režijní poetiky, ale i řadu nových spolupracovníků a odvážných dramaturgických vizí. Právě její osobnost v kombinaci se silným, pověstně pracovitým a hravým souborem zlákala do Brna přední české a slovenské režiséry. Ti by měli v následujících sezonách rozvíjet unikátní tradici společensky angažované, tzv. nepravidelné dramaturgie současných témat a neotřelých předloh.

DIVADLO HUSA NA PROVAZKU

Novopečená umělecká šéfka slibuje, že sezona 2019/2020 bude pro divadlo plná nových impulzů a změn. Klíčová je pro ni silná dramaturgie a otevřenost rozmanitým estetikám a přístupům. I proto si s sebou na Provázek přivádí hned dva výrazné dramaturgy své generace. Spolu s ní přichází z pražského Švandova divadla na Smíchově **Martin Sládeček** a od září 2019 pak tvůrčí trojlístek doplní dramaturgyně ostravského Divadla Petra Bezruče **Kateřina Menclerová**. Společně oslovili režiséry zvučných jmen a vyhraněné obrazivosti a připravili sezonu, která ponese název **10 000 donkichotů!** K takovému pojmenování celé sezony dramaturgy inspiroval Jiří Mahen, který právě takto v roce 1920 odpověděl na anketní otázku „Co naše republika nejvíc potřebuje?“. Jeho odpověď je snad ještě výstižnější dnes – v době, které je vlastní relativizace pravdy a většiny ideálů. Stejně jako Mahen (z jehož díla ostatně vyrůstá i název Divadlo Husa na provázku) však tvůrci podle svých slov nechtějí odpovídat další negací, ale upřít pozornost na hodnoty, které mohou spojit a přinášet radost.

10 000 DONKICHOTŮ!

Sezona plná nečekaných „nepravidelných“ titulů se má nést ve znamení zájmu o lidi, které často odsouváme na periferii svého zájmu, a zároveň snahy o současnou reinterpretaci „typicky provázkových“ forem – autorských her na téma, intervencí do veřejného prostoru, inscenací s prvky cirkusu nebo smělých adaptací slavných románů.

Novou sezonu zahájí **25. října 2019** právě dramaturgie Cervantesova rozsáhlého románu ***Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha*** v režii **Jana Mikuláška**. Následovat bude inscenace **Anny Davidové *Domov na konci světa***

zabývající se fenoménem stáří a postavením starých lidí v naší společnosti s premiérou **17. ledna 2020**. Veřejný prostor do divadla a divadlo do veřejného prostoru pak proniknou inscenací ***Brnox. Divadelní průvodce brněnským Bronxem*** na motivy knihy známé brněnské výtvarnice Kateřiny Šedé a v režii **Jiřího Havelky**, který poprvé **20. března 2020** dokáže, že v kontextu nepravidelné dramaturgie „nového“ Provázku se scénářem může stát i vyloučená lokalita. Sezónu **5. června 2020** završí premiéra open-airové inscenace poetické novely z cirkusového prostředí ***Proč se dítě vaří v kaši?*** Aglaji Veteranyi v režii **Ondřeje Spišáka**, zakladatele a tvůrce známého slovenského divadla Teatro Tatro, které se svým šapitó úspěšně sjezdilo celou Evropu. Čtveřici premiér na Velkém sále ještě doplní titul na Sklepní scéně v režii umělecké šéfky.

NOVÉ TVÁŘE Z PRAHY, BRNA I OSTRAVY

Vícegenerační a složený ze silných tvůrčích osobností. Takový by měl být podle Davidové provázkový soubor, který od sezony 2019/2020 obcerství hned tři nové tváře:

„Z Ostravy přijde od září herečka **Sylvie Krupanská** – za tamní **Františákovy Petrolejové lampy** byla nominována na **Thálii** a vůbec byla dlouhá léta přední tváří nejvýraznější ‘bezručácké’ éry. Je to ta pravá smyslná krev, kterou potřebujeme nalít do žil. Z Národního divadla Brno se k nám připojí herec **Dušan Hřebíček** – držitel **Ceny divadelních novin a hlavně člověk s ohromným smyslem pro divadlo. Potměšilec a srdcař. A nejmladší generaci osvěží Tereza Volánková. Studentka Jiřího Havelky a členka pozoruhodného pražského divadelního spolku 11:55,**“ prozrazuje umělecká šéfka Anna Davidová.

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU

NA SVĚ SI PŘIJDOU STUDENTI, RODIČE I CIZINCI

Otevřenost se však podle nového vedení Provázku nemusí týkat jen různých uměleckých přístupů, ale i fungování divadla jako takového: „*Ihned po našem nástupu jsme rozběhli nové, divácky vstřícné formáty, díky nimž bude Provázek od nynějška otevřenější a přístupnější. Každý měsíc nově uvádíme představení pro studenty středních škol s dramaturgickým úvodem a následnou diskuzí s tvůrci, dále představení spojené s divadelními dílnami pro děti od tří do deseti let, díky kterému si mohou i rodiče v upraveném čase od 17.00 hodin bez starostí užít návštěvu divadla. A protože tvář Brna se mění a přibývá v něm cizinců, nabízíme také vybraná představení s titulky,*“ přibližuje Davidová své první provozní kroky.

DRUHÁ PŮLKA SEZONY 2018/2019? HLUČNÍ KKR BOYS I TICHONAZEMI!

Ani v této chvíli však Provázek nezahálí. Už koncem letošní sezony se mohou diváci těšit na dvě zbrusu nové premiéry. Anna Davidová bude na Sklepní scéně inscenovat třaskavě nekorektní texty z blogu anonymní brněnské partičky KKR Boys, v minulém roce ověnčeného prestižní cenou Magnesia Litera. Inscenace s názvem **Pravidla bincárny** bude poprvé uvedena **10. května 2019**. Tvůrci přitom lákají na odzbrojující humor i živou hudbu a slibují „krutě poetický divadelní nářez přímo ze štatlu“.

Poslední premiéra sezony proběhne **31. května 2019** na Velkém sále a ponese název **Ticho na Zemi**. Provázkovský soubor v čele s režisérem Dodem Gombárem zaměří svou pozornost na ten největší luxus dneška - na ticho, pro které jako by v současném západním světě bylo stále méně místa. „*Půjde o uhrančivou, emocemi nabitou autorskou mozaiku tichých momentů, všedních i osudových situací, v nichž se mezi lidmi rodí ticho výmluvnější než slova,*“ zve dramaturg Sládeček.

Sezону završí festival **Alžbětinka Open**, který bude na venkovní Alžbětinské scéně Provázku probíhat po celý červen a nabídne řadu exkluzivních hostujících představení pro dospělé i děti, koncerty či letní filmové kino. Zvláštním lákadlem bude nejen renovovaný open-air prostor s kavárnou, ale také speciální vydání **Zkušebny**, tedy stále populárnějšího improvizčního formátu čistě v režii provázkovských herců, tentokrát kolem ohně a na téma „tramping“, v rámci kterého budou moci návštěvníci strávit v magickém prostoru Alžbětinské scény a ve společnosti provázkovských herců celou noc.

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU

LIDÉ

Anna Davidová

/ umělecká šéfkyně DHNP

Režisérka a od ledna 2019 také nová umělecká šéfkyně Divadla Husa na provázku Anna Davidová se narodila v roce 1984 v Brně. Pochází z umělecké rodiny (jejím otcem je známý režisér J. A. Pitínský, matkou Regina Bittová). Bratislavskou VŠMU, kde studovala v ročníku Petera Mikulíka, absolvovala v roce 2008 inscenacemi *Heda Gablerová* a *Casablanca (mezi supy)*.

Již její první práce na profesionálních jevištích vzbudily pozornost temperamentem, snivou obrazností a atmosférou. Záhy se zařadila mezi nejvýraznější talenty své generace a v roce 2010 byla za inscenaci *Nora* ve Štátnom divadle Košice poprvé nominována na cenu DOSKY (obdoba české Ceny Thálie). Dvakrát byla coby Talent roku nominována také na Cenu Alfréda Radoka, v roce 2014 tuto cenu získala.

Navzdory svému mládí má dnes za sebou dlouhou řadu úspěšných spoluprací s předními českými divadelními domy, jako jsou pražské Dejvické divadlo, Divadlo Na zábradlí, Švandovo divadlo na Smíchově, Klicperovo divadlo Hradec Králové, Národní divadlo Brno, Městské divadlo Zlín, Slovácké divadlo Uherské Hradiště, Národní divadlo moravskoslezské, Divadlo Petra Bezruče a další.

Pozoruhodně široký je záběr její práce, který sahá od spíše komorních inscenací na studiových scénách (Divadelní společnost Masopust, A Studio Rubín, HaDivadlo) až po Mozartovu operu *Così fan tutte*, kterou v roce 2018 režírovala v brněnském Mahenově divadle.

S Divadlem Husa na provázku dosud spolupracovala celkem čtyřikrát: V roce 2013 s tamním souborem vytvořila inscenaci *P-Š-T! aneb Pohádkáři*, v roce 2015 pak měla premiéru *Fidlowačka aneb Kde domov můj?* Stále k vidění jsou na Provázku její inscenace *Tichý Tarzan (zcizené deníky fantoma erotické fotografie)* z roku 2012 a *Vitka* z února loňského roku. Za roli v první jmenované byla herečka Ivana Hloužková nominována na Cenu Thálie a získala Cenu Alfréda Radoka, v druhém případě obdržela Tereza Marečková za titulní roli Vitky Cenu Divadelních novin.

Jako režisérka spolupracovala Anna Davidová také s Českým rozhlasem Brno. Je vdaná a má malou dceru.

Martin Sládeček

/ dramaturg DHNP

„Na Provázek mě přivádí nečekaná a vlastně vynesená možnost spolupráce s režisérkou Annou Davidovou, s dramaturgyní Kateřinou Menclerovou a – ovšem! – také s legendárně pracovitým a oddaným souborem. Neumím si představit příznivější konstelaci pro uskutečňování našich profesionálních vizí. Konstelaci, která zároveň zavazuje. Ale... to už je asi úloha Provázku?“

Dramaturg a překladatel Martin Sládeček se narodil v roce 1989 ve Frýdku-Místku. Divadelní dramaturgii vystudoval na Janáčkově akademii múzických umění v Brně v ateliéru prof. PhDr. Václava Cejčka. Po stážích na rakouské Universität Mozarteum Salzburg a v Českém centru v Berlíně nastoupil ještě během studií v roce 2015 na místo dramaturga činohry Národního divadla Brno, vedené tehdy nově režisérem Martinem Františkem. Právě v Mahenově divadle, na větší ze dvou scén činohry NdB, debutoval také jako autor –

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU

hrou *Otvírání studánek Alfréda Radoka* v režii J. A. Pitínského. V roce 2017 přijal nabídku Doda Gombára, tehdejšího uměleckého šéfa Švandova divadla na Smíchově, kde jako dramaturg působil až do svého nástupu do Divadla Husa na provázku v lednu 2019.

Na svém kontě má coby dramaturg řadu inscenací i mezinárodních divadelních projektů, je také autorem her, dramatizací a překladů dramatických textů.

Je nositelem Ceny spolkové země Salcbursko (Der Salzburgpreis) za rok 2012 a Ceny Evalda Schorma za rok 2013.

Kateřina Menclerová

/ budoucí dramaturgyně DHNP

„Vykročila husa a vzala člověka na procházku: Pojď! Tak pojmenoval Bořivoj Srba svou knihu o prvních letech Provázku. Já tu výzvu v citátu obsaženou přijímám a jdu! S radostí, vděkem a pocitem zodpovědnosti. Těším se na Aničku, na Martina, na herecký soubor i všechny ostatní, se kterými na tu procházku vykročíme. Snad nás husa povede moudře!“

Dramaturgyně Kateřina Menclerová se narodila v roce 1985 v Karviné, větší část života ale prožila na Valašsku a následně v Brně. Tam na Masarykově univerzitě vystudovala bohemistiku, mediální studia a následně na Janáčkově akademii múzických umění také dramaturgii v ateliéru prof. PhDr. Václava Cejпка. Při studiích začala pracovat v nakladatelství Host, kde se věnovala redakci překladové beletrie. Své první angažmá v Městském divadle Zlín vedeném uměleckou šéfkou Hanou Mikoláškovou začala inscenací Puškinova *Evžena Oněgina* ve vlastní dramatizaci a v režii Juraje Augustína. V roce 2016 započala její spolupráce s Divadlem Petra Bezruče v Ostravě

(pod vedením Janky Ryšánek Schmiedtové), kam následně vstoupila do angažmá. Od září 2019 nastoupí jako dramaturgyně do Divadla Husa na provázku.

Sylvie Krupanská

/ budoucí herečka DHNP

„Na Provázek mě přitáhla osobnost Aničky Davidové. Líbí se mi, kam chce Provázek táhnout, inscenace, které dělá, jsou skvělé a důvěřuji jí. Zároveň Provázek vnímám jako divadlo s krásnou tradicí, plné zajímavých herců, na které se moc těším.“

Herečka Sylvie Krupanská se narodila roku 1979 v Hodoníně. Vystudovala Vyšší odbornou školu hereckou v Praze. První angažmá a první pět profesionálních hereckých let prožila v Západočeském divadle Cheb. Za roli Agnes v inscenaci *Agnus dei* získala cenu Foibos.

Od roku 2007 byla osm sezon v angažmá v Divadle Petra Bezruče v Ostravě. Tam ztvárnila desítky převážně dramatických rolí. Za roli Bess v inscenaci *Prolomit vlny* se poprvé ocitla v nominaci na Cenu Thálie. Za dvojroli Kateřiny Earnashawové a Kateřiny Lintonové v Mikuláškově inscenaci *Na Větrné hůrce* se opět dostala do širší nominace na Thálii a získala třetí místo v Cenách Alfréda Radoka. Potřetí byla na Cenu Thálie nominována za roli Štěpky ve Františkových *Petrolejových lampách*, tato role jí zároveň přinesla druhé místo v Cenách divadelní kritiky.

Od roku 2015 působila na volné noze. Diváci ji mohou znát také z televizní obrazovky, např. ze seriálů *Modrý kód* či *Stockholmský syndrom*, anebo nejnověji z filmu *Dukla*.

Je maminkou syna Mikuláše.

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU

Tereza Volánková

/ budoucí herečka DHNP

„Na Provázek jdu zkusit přijít o svobodu volné nohy a zjistit, jestli vůbec chci být někde doma. A kam jinam bych to měla jít vyzkoušet, než do divadla, na kterém jsem vyrostla?“

Herečka, režisérka a pedagožka Tereza Volánková se narodila roku 1988 v Rosicích u Brna. Herectví vystudovala na pražské DAMU, konkrétně na Katedře alternativního a loutkového divadla v ročníku Jiřího Havelky. Tento ročník v touze zůstat pohromadě založil soubor *11:55*, v němž Tereza Volánková dosud působí. Jako herečka spolupracovala také s Činoherním studiem Ústí nad Labem. Na poli filmové režie debutovala krátkým, částečně loutkovým filmem *Nebezpečí klidu*.

Hraje hned v několika kapelách – ve své vlastní dokumentárně-folkové kapele *Tereza Volánková*, v kapele *Prsty v ráně* nebo jako mrtvá basačka v kapele *Hovada z Ruprechtic*.

Dušan Hřebíček

/ budoucí herec DHNP

„Proč Provázek? Především je mi velmi blízký divadelní názor Anny Davidové a její vize moderního divadla otevřeného různým názorům a různým poetikám. To je pro mě důležité. Když jsem ve svém prvním angažmá v SD Večerní Brno v roce 1982 chodil na představení 'starého Provázku', bylo to pro mě divadlo snů. Pak jsem prošel různými divadly. Takže teď se kruh možná logicky uzavírá?“

Všestranný herec Dušan Hřebíček se narodil roku 1962 v Olomouci. S herectvím začínal v proslulém zlínském amatérském souboru Malá scéna. Po krátkých pošťáckých a kulisáckých epizodách nastoupil na rok

do brněnského Satirického divadla Večerní Brno a následně strávil tři roky v Těšínském divadle. Od roku 1988 byl v angažmá v Klicperově divadle v Hradci Králové, kde patřil k předním členům hereckého souboru a podílel se v několika výrazných režisérských érách na formování profilu této činoherní scény. Za roli Rodgera v inscenaci *Král je panna* v režii Lídy Engelové byl roku 2010 nominován na Cenu Thálie.

V sezoně 2012/2013 přešel po čtyřicetileté sezoně v Klicperově divadle do Divadla Drak. Role Georgese Mélièse v Havelkově tamní inscenaci *Poslední trik Georgese Mélièse* mu v roce 2014 vynesla Cenu Divadelních novin. Od sezony 2015/2016 působil v činohře Národního divadla Brno. Nabídku do Divadla Husa na provázku přijal po zkušenosti s hostováním v provázkové inscenaci Anny Davidové *Vitka* z roku 2018, v níž ztvárnil roli Bohuslava Martinů.

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU

JSEM V BRNĚ RÁDA...

Rozhovor s novopečenou uměleckou šéfkou Divadla Husa na provázku **Annou Davidovou**

Až do začátku letošního roku působila Anna Davidová (1984) na volné noze. Od ledna 2019 je tato mladá a oceňovaná režisérka novou uměleckou šéfkou legendárního brněnského Divadla Husa na provázku. Očekávání spojená s jejím nástupem do funkce jsou vysoká. Proč se rozhodla zamířit na Provázek? Jaký je její vztah k Brnu a jakou uměleckou šéfkou chce nositelka Ceny Alfréda Radoka za rok 2014 vlastně být?

Alžběta Nagyová, 21.1. 2019

Jako režisérka na volné noze jste úspěšně pracovala po celé republice a ze zajímavých profesních příležitostí jste si mohla vybírat. Proč jste se rozhodla takříkajíc „uvázat na Provázek“ a zakotvit v Brně?

Provázek je pro mě mezi českými divadly z mnoha důvodů výjimečný. Velice lákavá je také příležitost kontinuální práce s jedním, navíc s takto kvalitním, souborem. Pro mě jako kočovnou režisérku, která se musí neustále seznamovat s dalšími novými soubory a zas a znovu dotovat každou inscenaci spoustou energie, je možnost soustředěné práce a vyjasněné poetiky darem shůry.

Souvisí s tím pro vás nějaké životní změny? Plánujete v Brně i bydlet?

Ano, v Brně jsem se narodila a i přes to, že jsem žila dlouho jinde, pro mne zůstalo domovem. Když vjíždím do Brna, nějak divně

se mi uleví, odlehne mi, cítím zvláštní uklidňující samozřejmost. Vnímám své nové působení zde spíš jako návrat k tomu, co mne kdysi utvářelo. Jdu městem a samovolně se mi vynořují hluboce zasunuté dětské vzpomínky, někdy i slova, vůně. Jsem tady ráda.

A co hostování v jiných divadlech?

Ráda bych veškerou svou energii v prvních sezonách věnovala pouze Provázku. Proto jsem prozatím všechny závazky v jiných divadlech zrušila. Nyní bude totiž třeba napřít síly a vynaložit velké úsilí na realizaci všech změn, které jsme si vytyčili. ...Aby se Provázek mohl stát... Mohl opět stát...

Máte, pokud vím, tříletou dceru. Neobáváte se toho, jak se vám podaří skloubit rodinný život s náročnou rolí umělecké šéfky?

Jako rodič žijete v neustálých obavách. Ale mám podporu své rodiny a to pro mne znamená mnoho. Navíc myslím, že jakýsi nadhled nad pracovním shonem a exaltovaným uměleckým světem, jaký člověku umí dát vyrovnané rodinné zázemí, mi v mé nové úloze spíše poslouží.

Cítíte, že je pro ženy stále ještě těžší prorazit jako režisérka či získat pozici umělecké šéfky?

Já mám jen tuhle svou zkušenost, těžko by se mi to zobecňovalo. Ale vím, že na téhle pozici dávno nejsem žádnou výjimkou.

Jakým uměleckým šéfem budete?

Chci být přímá a pevná. Ale i naslouchající. Chci po všech směrech vytvářet a zabezpečovat inspirativní prostředí. Jak pro herce, tak pro hostující umělce. Hlavně, aby mi nedošla síla zpochybňovat zkosnatělé pořádky

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU

ky. Je tak snadné se s něčím spokojit a říci si: takto to stačí. Ale to je úplně proti smyslu divadla. A už úplně proti smyslu experimentujícího divadla, jakým Provázek byl a být má.

Kdy jste vlastně Provázek jako divadlo znamenala poprvé? Pamatujete si na svou první návštěvu Provázku?

Určitě jsem se tam ocitla daleko dříve, než co si vybavuji: bláznivý happening v parku za Domem umění, byla už tma a my jsme měli vítat jakéhosi herce v roli politika solí a chlebem a mně to přišlo blbý a máma říkala, že neboj, to je jenom divadlo. A mně se to zdálo celý nějaký divný. Ale lidi se smáli a byli v euforii. A pak si vybavuji ještě jeden moment: Tálské Skřítky a místnost s kočárem jako první dětský zážitek intenzivního strachu.

Váš manžel herec Tomáš David je členem souboru činohry brněnského Národního divadla. Nelákalo vás pracovat pod jednou střechou?

Ale jistě, moc rádi bychom spolu zase pracovali, tak jsme se koneckonců i seznámili, ale taky nás ta představa trochu děsila. Oba máme tendenci svou práci do jisté míry žít a dost nám pomáhá, že si můžeme dávat zpětnou vazbu. Neumím si představit, že bychom řešili totéž. To by mezi kanceláří a kuchyní nebyl žádný rozdíl.

Jaké divadlo máte ráda jako divák?

Hlavně nepředvídatelné. Přesné, soustředěné, poctivé a dramaturgicky objevené. Když se na jevišti na chvíli stvoří nový svět se svými vlastními zákony, když se inscenace odlepí od naší reality a platí v ní její vlastní pravidla.

A jak si představujete diváka budoucího Provázku? Budete divadlem “pro mladé”?

Otevírání divadla nechceme deklarovat jen přizváním hostujících režisérů, ale i konkrétními provozními kroky. Nově začneme vybraná představení titulovat, takže mohou přijít i cizinci žijící v Brně. Jednou měsíčně nabídneme dřívější začátek s možností “hlídání” dětí, které školené pedagožky zabaví divadelní a výtvarnou dílnou, aby do divadla mohli zajít i rodiče malých dětí, anebo seniři, pro které představení v běžných časech začínají příliš pozdě. Pro střední školy zase chystáme dřívější začátek představení s dramaturgickým úvodem a následnou besedou s herci. Už dříve jsem mluvila o tom, že soubor Provázku nemá být generační - a nemá výlučně pro jednu konkrétní generaci ani hrát. Chtěla bych oslovit diváky všech generací.

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU

PŘÍMÁ, PEVNÁ A NASLOUHAJÍCÍ

Právě taková chce být v nové roli umělecké šéfky Divadla Husa na provázku Anna Davidová (1984). Jedna z nejvýraznějších režisérských osobností své generace a nositelka Ceny Alfréda Radoka za rok 2014 spolupracovala s Divadlem Husa na provázku v minulosti již čtyřikrát – naposledy v loňském roce, v němž na Velkém sále vytvořila inscenaci *Vitka* o životě a tvorbě skladatelky Vítězslavy Kaprálové. Za titulní roli Vitky získala Tereza Marečková v listopadu Cenu Divadelních novin a navázala tak na kolegyni Ivanu Hloužkovou, která za hlavní roli v jiné inscenaci Anny Davidové (*Tichý Tarzan*) obdržela Cenu Alfréda Radoka. Zdá se, že přinejmenším jako režisérka dokáže Anna Davidová soubor *Provázku* dovést k pozoruhodným výkonům...

Marie Rotnáglová, 21. 1. 2019

Při pohledu na úctyhodný seznam divadel, s nimiž jste v uplynulých letech spolupracovala, člověka napadne, že se vám na volné noze vedlo více než dobře. Čím to, že jste se rozhodla „uvázat na Provázek“?

V pozici kočovné režisérky jsem se musela neustále seznamovat s dalšími soubory a zas a znovu každou inscenaci dotovat spoustou energie. Proto pro mě byla možnost soustředěné, kontinuální práce a vyjasněné poetiky po letech hostování velice lákavá.

Navíc *Provázek* zrovna prožíval velmi nejisté období a bylo potřeba zajistit jeho kontinuitu. Bez podpory a signálů důvěry od souboru, který cítil povinnost dovést „revoluci“

ke konstruktivní změně, bych se asi vůbec neopovážila o takový post usilovat.

„Revoluce“, o níž mluvíte, se týkala předchozího uměleckého šéfa Vladimíra Morávka, který za sebou na Provázku zanechal výraznou stopu. Jakou uměleckou šéfkou byste chtěla být vy?

Chci být přímá a pevná. Ale i naslouchající. Chci po všech směrech vytvářet a zabezpečovat inspirativní prostředí. Jak pro herce, tak pro hostující umělce. Hlavně, aby mi nedošla síla zpochybňovat zkostnatělé pořádky. Je tak snadné se s něčím spokojit a říci si: takto to stačí. Ale to je úplně proti smyslu divadla. A už úplně proti smyslu experimentujícího divadla, jakým *Provázek* byl a být má.

Čím se podle vás *Provázek* od ostatních divadel liší?

Interní morálkou. Není to žádný zaopatřovací ústav. Nechybí tu chuť, zápal, nadšení pro věc, ale ani vůle podřídit se vizi. Vládnu tu nadstandardně dobré mezilidské vztahy. Je to místo, kde lidé ještě věří, že tvorba je privilegium, ne jenom práce. To je v kamených divadlech poměrně zřídkavé, a proto tolik cenné. Je to tím, že stále přežívá „tradice *Provázku*“, že stará garda tento odkaz bedlivě střeží a zasvěcuje do řádu divadla nové členy a přenáší tak na ně i místní étos. Na prvním místě je pokora a loajalita. Kdo jednou projde touto iniciací, nenechá nikdy zvítězit své ego nad pracovitostí a novým a novým hledáním. Tahle atmosféra pak na člověka dýchne z každé inscenace.

Umělecké vedení mění i činohra Národního divadla Brno, nový umělecký šéf Milan Šotek sní o „činoherním divadle, které bude alternativou k alternativnímu divadlu“. Jak v kontextu brněnského divadla

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU

Provázek vnímáte? Kde je jeho místo na brněnské divadelní mapě?

Myslím si, že Provázek má již nyní své nezapustitelné místo na divadelní mapě Brna -jakožto přední alternativní divadlo, které se nebojí riskovat a experimentovat. Diváci sem chodí za překvapivým, obrazivým divadlem, které těží z nekonečného množství výrazových prostředků. Za smyslovým zážitkem. Nejen za očekávatelnou zábavou a hlazením po srsti. Nechceme ale přemýšlet jen v kontextu Brna, rádi bychom o něm přemýšleli v kontextu daleko širším - přinejmenším v kontextu střední Evropy.

Jaké spolupracovníky si s sebou na Provázek přivádíte?

Z pražského Švandova divadla přichází dramaturg Martin Sládeček a z Divadla Petra Bezruče Kateřina Menclerová. Od září 2019 přijde z Ostravy herečka Sylvie Krupanská, z Národního divadla Brno herec Dušan Hřebíček a nejmladší generaci posílí Tereza Volánková působící pro změnu v Praze. Těším se na dostředivou práci se souborem plným mnohostranných tvůrčích osobností schopných nových a nových proměn.

První celou sezonou zcela pod vaším vedením je až následující sezona 2019/2020. Můžete už nyní alespoň naznačit, co v ní plánujete?

Především chceme divadlo znovu otevřít. V posledních letech se jevílo jako poněkud uzavřené do sebe. Přivítáme proto hned tři skvělé hostující režiséry. Po dlouhé době se do Brna vrátí Jan Mikulášek, který připraví inscenaci *Don Quijote*. Na téma snílka a vydědence naváže moje autorská inscenace o fenoménu stáří, v níž budeme pracovat například s texty socioložky Jiřiny Šiklové. S inscenací podle průvodce Kateřiny Šedé *Brnox*

o brněnském Bronxu přijde Jiří Havelka, který podle mě v současnosti dělá ty nejzajímavější inscenace na české scéně. Doufám, že projekt překročí zdi divadla a napadne i veřejný prostor samotného Brna. Na konci sezony přivítáme renomovaného slovenského režiséra Ondreje Spišáka, který se v Brně objeví vůbec poprvé, aby připravil adaptaci knihy *Proč se dítě vaří v kaši?* o cirkusácké rodině a jejím putování Ceausescuovým Rumunskem.

Sezona bude mít motto *10 000 donkichotů!* Tak totiž odpověděl Jiří Mahen - ten ostatně inspiroval i název divadla, když se ho v roce 1920 ptali, co je nejvíc třeba Československu. Budeme hledat, co se můžeme naučit od lidí vyloučených na okraj naší společnosti. Naše chování k těmto sociálním skupinám mluví nejvíc o nás samotných a o tom, jaké dnes ctíme hodnoty.

Jak bude vypadat Provázek za pět let?

Ráda bych, aby byl progresivním, v tom nejlepší smyslu slova angažovaným divadlem se svébytnou, rozpoznatelnou dramaturgií, se silným hereckým souborem a výhledem na spolupráci se zahraničními režiséry.

PR SERVIS DIVADLA HUSA NA PROVÁZKU

Alžběta Nagyová / vstupenky@provazek.cz
Marie Rotnáglová / propagace@provazek.cz
Tel.: +420 737 754 151